

www.bot.or.th

ศปศ.สัมพันธ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสารสนเทศสาขาเศรษฐศาสตร์

The Economic Information Network Center Newsletter

ปีที่ 24 ฉบับที่ 3-4 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2557)

วัตถุประสงค์

- ❖ เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ข้อมูล สารสนเทศ หรือ ข่าวสารความเคลื่อนไหวของสมาชิกชายางาน
- ❖ เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านเศรษฐกิจ ตลาดเงิน และ ตลาดทุนรวมทั้งด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ❖ เพื่อเป็นสื่อกลางแนะนำแหล่งสารสนเทศสาขา เศรษฐศาสตร์

บรรณาธิการ

เจ้าของ

- ❖ ศูนย์ประสานงานสารสนเทศสาขาเศรษฐศาสตร์

บรรณาธิการอำนวยการ

- ❖ ประภากร วรรณกนก

กองบรรณาธิการ

- ❖ จิราภรณ์ ศิริธร
- ❖ เรื่องสิริ ศรีสละ
- ❖ สุภัทรา นกอยู่

บท. แถลง

สวัสดีค่ะ ฉบับนี้เนื้อหาต่อเนื่องจากฉบับก่อน ด้วยแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์การเงินชั้นนำของอเมริกาว่าจะทำอย่างไรให้ภาคการเงินเป็น "พลังที่ดึงาม" กลไกใหม่ๆ สำหรับ "การเงินเพื่อสังคม" (2) : "พันธบัตรเพื่อสังคม" (social impact bond) โดยคุณสฤณี อาชวานันทกุล ที่มา : <http://thaipublica.org/2013/12/social-impact-bond-structure/> ขออนุญาตนำข้อมูลมาเผยแพร่และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

และที่กำลังฮอตไม่พูดถึงไม่ได้ กับความแรงหลังแอปเปิ้ลเปิดตัวไอโฟน6 สมาร์ท วอทช์"ยักษ์กระแส "สมาร์ตดีไวซ์"พร้อมต้นนวัตกรรมกลุ่ม "โฮม-เฮลธ์"ฮีด โดยคุณเอไรวร ชลสิริรุ่งสกุล ผู้ก่อตั้งและซีอีโอธอมัส ไอเดีย ที่มา : กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ 18 กันยายน 2557

แถมท้ายด้วย "Happy Money" อ่านแล้วได้แนวคิดเนื้อหาเกี่ยวกับ "การใช้เงินก่อให้เกิดความสุขสูงสุดแก่ผู้ใช้" โดยคุณนิเวศน์ เหมวชิรวรากร จากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 23 ธันวาคม 2557 ขออนุญาตนำมาเผยแพร่และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วยค่ะ

บรรณาธิการ

กลไกใหม่ๆ สำหรับ "การเงินเพื่อสังคม" (2) : พันธบัตรเพื่อสังคม" (SOCIAL IMPACT BOND)

โดย : สฤณี อาชวานันทกุล

ตอนที่แล้วอธิบายแนวคิดเรื่องกลไกใหม่ๆ ที่จะผลักดันวงการการเงินให้ "เอื้อสังคม" มากกว่าเดิม ดังสรุปโดย โรเบิร์ต ซิลเลอร์ นักเศรษฐศาสตร์การเงินในดวงใจของผู้เขียน เจ้าของรางวัลโนเบลเศรษฐศาสตร์ประจำปี 2013 วันนี้ลองมาดูกลไกที่เป็นรูปธรรมกันบ้าง

เมื่อพูดถึงโครงการหรือบริการสาธารณะซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐ คนไทยจะคุ้นชินและหลายคนก็ถึงขั้นชินชากับปัญหาการขาดงบประมาณ ตั้งแต่ความล่าช้าของระบบราชการ คอร์รัปชันระหว่างทาง ความด้อยประสิทธิภาพ หรือการไร้ซึ่งนวัตกรรม ปัญหาเหล่านี้ผลักดันให้คุณภาพของบริการถอยห่างออกจากบริการของภาคเอกชนไปเรื่อยๆ ข้ำเติมปัญหาความเหลื่อมล้ำให้รุนแรงยิ่งขึ้น

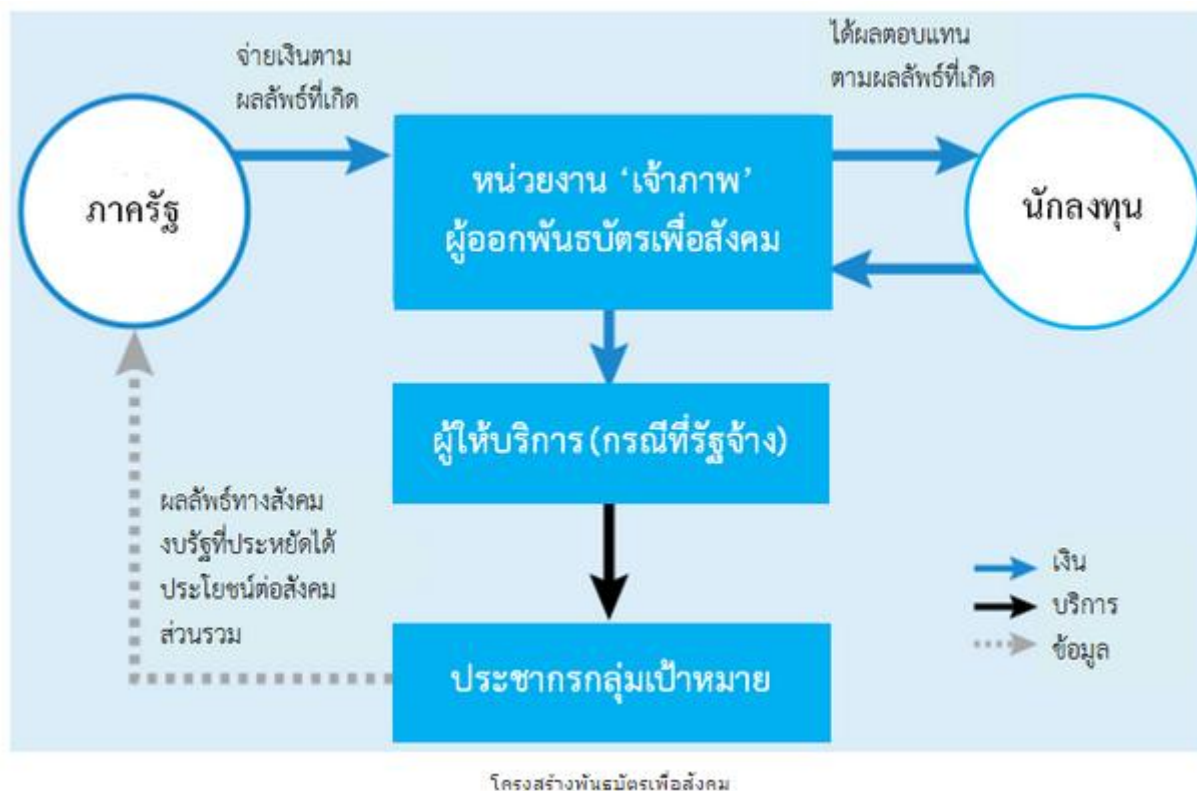
คำถามใหญ่คือ ทำอย่างไรโครงการหรือบริการของรัฐ จึงจะ "เก่ง" เท่ากับบริการของเอกชน ซึ่งมีแต่ผู้มีกำลังซื้อเท่านั้นที่ได้ใช้?

ที่ผ่านมา รัฐบาลทั่วโลกหลายรัฐบาลพยายามแก้ปัญหาด้วยการเปิดให้เอกชนเข้ามาบริหารจัดการบริการสาธารณะ เช่น ด้วยการเปิดประมูลให้เอกชนมาแข่งขันยื่นข้อเสนอ ใช้ระบบสัญญาสัมปทาน หรือข้อตกลงร่วมเป็นพันธมิตรระหว่างรัฐกับเอกชน (นิยมเรียกว่า PPP ย่อมาจาก Public-Private Partnership) ข้อดีของวิธีทั้งสองคือประชาชนมีโอกาสจะได้บริการที่มีคุณภาพดีกว่าถ้ารัฐทำเอง แต่ข้อเสียคือ บุคลากรของรัฐจะไม่ได้ปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของตัวเอง ไม่มีแรงจูงใจใดๆ ที่จะขยันทำงาน คิดค้นนวัตกรรม ยังคงทำงานเข้าขามเย็นขามเหมือนเดิมในฐานะ "เสือนอนกิน" ที่รอรับส่วนแบ่งรายได้หรือค่าสัมปทาน นอกจากนี้ ผู้วิจารณ์หลายคนก็มองว่าสัญญาแบบนี้บางครั้งไม่เป็นธรรมกับรัฐ คือให้เอกชนได้รับผลตอบแทนมากเกินไป เมื่อคำนึงว่ารัฐเป็นผู้แบกรับความเสี่ยงส่วนใหญ่ไว้เอง

นวัตกรรมทางการเงินที่กำลังได้รับความนิยมและทดลองใช้มากขึ้นเรื่อยๆ ในหลายประเทศ ตั้งแต่อังกฤษ อเมริกา ข้ามทวีปไปออสเตรเลียและประเทศอื่น คือ "พันธบัตรเพื่อสังคม" (social impact bond หรือ social benefit bond หรือ Pay for Success Bond ในกรณีของอังกฤษ)

พันธบัตรเพื่อสังคมมีรูปแบบคล้ายกับพันธบัตรรัฐบาลที่เรารู้จักกันดี แต่แทนที่รัฐจะจ่ายผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ตามกำหนดเวลาที่แน่นอนให้กับนักลงทุน (และอีกขาหนึ่งก็จ่ายค่าจ้าง ให้กับผู้ให้บริการ (service provider) จากภาคประชาสังคม (เอ็นจีโอ) ที่รัฐจ้างมาดำเนินโครงการ ตามงวดงานที่ตกลงกันในสัญญา) พันธบัตรเพื่อสังคมจะจ่ายผลตอบแทนให้กับนักลงทุน และผู้ให้บริการจะได้รับค่าจ้างอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ก็ต่อเมื่อเกิดประโยชน์สาธารณะจริงๆ ที่ช่วยให้รัฐประหยัดค่าใช้จ่ายได้เท่านั้น

ยกตัวอย่างเช่น ถ้าหากโครงการป้องกันนักโทษหวนคืนสู่คุกประสบความสำเร็จ จำนวนนักโทษในคุกก็จะลดลง ค่าใช้จ่ายของรัฐในการดูแลเรือนจำก็จะลดลงตามไปด้วย ยกตัวอย่างเช่น ในอังกฤษปี 2010 มีการคำนวณว่า การระดมทุน 250 ล้านดอลลาร์สหรัฐด้วยการออกพันธบัตรเพื่อสังคม นำเงินไปดำเนินโครงการลดอัตราการติดคุกซ้ำของนักโทษ อาจประสบความสำเร็จ ลดอัตราการติดคุกซ้ำลงจนกระทั่งรัฐสามารถปิดเรือนจำได้หลายแห่ง ประหยัดเงินภาษีที่ต้องใช้ในการบริหารจัดการเรือนจำได้กว่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐต่อปี

หากมองในแง่ความไม่แน่นอนของผลตอบแทน พันธบัตรเพื่อสังคมจึงมีลักษณะคล้ายกับการลงทุนในหุ้น หรือหุ้นกู้อนุพันธ์ (structured product) ที่ผลตอบแทนขึ้นอยู่กับราคาของสินทรัพย์อ้างอิง

พันธบัตรเพื่อสังคมมีประโยชน์อะไรบ้าง? หน้าวิกิพีเดียเรื่อง social impact bond สรุปไว้ค่อนข้างดีดังต่อไปนี้

1. การระดมทุนรูปแบบนี้ทำให้รัฐมีเงินใช้จ่ายมากขึ้น โดยเฉพาะในโครงการเชิงป้องกัน อย่างเช่นการป้องกันการติดคุกซ้ำ นักลงทุน (ซึ่งอาจมีตั้งแต่มูลนิธิ กองทุนเพื่อสังคม ไปจนถึงกองทุนรวมกระแสหลัก) ที่ซื้อพันธบัตรเพื่อสังคมไปจะเป็นผู้แบกรับความเสี่ยงที่บริการหรือโครงการจะไม่ได้ผล (กรณีนั้นจะทำให้รัฐประหยัดเงินไม่ได้ เอกชนก็จะไม่ได้รับผลตอบแทน) จากที่ก่อนหน้านี้ รัฐต้องแบกรับความเสี่ยงเองทั้งหมด (เช่น ถ้าระดมทุนด้วยการออกพันธบัตรรัฐบาล ก็ต้องจ่ายดอกเบี้ยทุกงวด ไม่ว่าโครงการจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จ)
2. นักลงทุนรวมถึงผู้ให้บริการ ต่างมีแรงจูงใจตรงกันที่จะอยากให้โครงการประสบความสำเร็จ สามารถแก้ปัญหาสังคมได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะยิ่งทำอย่างนั้น ตัวเองจะยิ่งได้ผลตอบแทนหรือค่าจ้างสูงๆ ฉะนั้นผู้ให้บริการ (ซึ่งมักจะเป็นเอ็นจีโอ เพราะมีเป้าหมายที่การแก้ปัญหาสังคมอะไรสักอย่าง) จึงมีแรงจูงใจที่จะคิดค้นและใช้นวัตกรรมต่างๆ ในการดำเนินโครงการ นักลงทุนก็จะใส่ใจติดตามผลลัพธ์ทางสังคมด้วย
3. ในเมื่อผลตอบแทนจากพันธบัตรเพื่อสังคม รวมถึงค่าจ้างที่รัฐจ่ายให้กับผู้ให้บริการ ผูกติดกับผลสำเร็จของโครงการ และเงินที่รัฐประหยัดได้จากผลสำเร็จดังกล่าว การ "วัดผล" อย่างเป็นทางการและรัดกุม จึงจะต้องถูกออกแบบมาตั้งแต่ต้นให้เป็น "กลไกภายใน" (embedded) ก่อนเริ่มดำเนินโครงการ ไม่ใช่ทำโครงการไปแล้วค่อยมาหาวิธีวัดผลทีหลังหรือไม่สนใจเลย การมีกลไกประเมินผลอย่างเป็นทางการเป็นระบบจะช่วยให้รัฐและทุกฝ่ายได้เรียนรู้ว่า วิธีแก้ปัญหาสังคมวิธีไหนใช้ได้ผล วิธีไหนใช้ไม่ได้ เพื่อนำไปปรับปรุงโครงการในอนาคต
4. รัฐบาลจะจ่ายค่าจ้างเต็มจำนวนแก่ผู้ให้บริการเฉพาะในกรณีที่โครงการประสบความสำเร็จเท่านั้น เป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความคุ้มค่าเงินของการใช้จ่ายภาครัฐ

5. ดึงดูดทุนรูปแบบใหม่ๆ จากนักลงทุนสถาบันและอาจรวมถึงนักลงทุนรายย่อยในอนาคต เข้าสู่ภาคสังคมที่ยังต้องการการลงทุนอีกมาก โดยเฉพาะภาคการแพทย์และการศึกษา

6. ในฐานะตราสารทางการเงินชนิดหนึ่ง พันธบัตรเพื่อสังคมจะต้องผ่านการประเมินโครงสร้างและความเป็นไปได้ทางการเงินโดยผู้ประเมินอิสระ ต้องทำตามกฎระเบียบข้อบังคับเรื่องการเปิดเผยข้อมูลของตลาดทุน ผลักดันให้โครงการที่ระดมทุนด้วยพันธบัตรแบบนี้มีความโปร่งใสมากกว่าโครงการรัฐทั่วไป

ถึงแม้จะมีประโยชน์มากมาย แต่พันธบัตรเพื่อสังคมก็ใช่ว่าจะไร้ซึ่งความเสี่ยง อุปสรรค และอันตรายอย่างสิ้นเชิง –

1. ข้อจำกัดจากการต้อง “วัดผลได้” : พันธบัตรเพื่อสังคมผูกโยงผลตอบแทนเข้ากับผลลัพธ์ทางสังคม ซึ่งก็ถูกโยงอีกชั้นหนึ่งกับเม็ดเงินที่รัฐสามารถประหยัดได้ถ้าหากโครงการประสบความสำเร็จ ฉะนั้นนักลงทุนย่อมต้องมองหาแต่โครงการที่มองเห็นผลลัพธ์ “วัด” ประโยชน์ทางสังคมได้จริงๆ แรงจูงใจข้อนี้แปลว่าหน่วยงานราชการและองค์กรที่ทำงานแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างที่วัดผลออกมาเป็นตัวเลขนานมาก เช่น การขาดมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โครงการศิลปะชุมชนเพื่อเสริมสร้างความสามัคคี อาจเข้าไม่ถึงทุนรูปแบบนี้เลย

2. อิทธิพลจากนักลงทุน : นักลงทุนย่อมอยากติดตามตรวจสอบให้มั่นใจว่าเงินของพวกเขาจะถูกนำไปใช้ดำเนินโครงการตามข้อตกลงระหว่างรัฐกับเอ็นจีโอผู้ให้บริการ ดังนั้นนักลงทุนจะอยากเข้ามามีส่วนร่วมกับการแก้ปัญหาหรือส่งมอบบริการสังคม พวกเขาอาจอยากให้เอ็นจีโอให้บริการด้วย “สไตล์” แบบที่เป็น “ธุรกิจ” มากกว่าเดิม ซึ่งอาจขัดแย้งกับปรัชญาหรือแนวทางการดำเนินงานได้

3. การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม : หน่วยงานรัฐที่สามารถระดมทุนจากพันธบัตรเพื่อสังคมมาจัดการโครงการเอง (โดยไม่จ้างเอ็นจีโอทำแทน) จะสามารถทำงานในพื้นที่ซึ่งเอ็นจีโอจำนวนมากทำงานอยู่ แต่จะมีทรัพยากรมากกว่าและมีเป้าหมายที่แคบกว่า หน่วยงานแบบนี้จะกลายเป็นมาตรฐานใหม่ในการทำงานของรัฐและเอ็นจีโอที่รัฐทำงานด้วย ผู้สังเกตการณ์หลายคนเป็นห่วงว่าสถานการณ์นี้จะทำให้การแข่งขันระหว่างเอ็นจีโอด้วยกันไม่เป็นธรรมหรือไม่

4. ลดขีดความรับผิดชอบต่อสาธารณะ : จุดอ่อนข้อนี้อาจเป็น “ปัญหาโลกแตก” ที่ไม่มีทางมีบทสรุป ถกเถียงกันได้ไม่รู้จบ ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนคิดว่ารัฐควรมี “ความรับผิดชอบ” เพียงใด ผู้วิจารณ์หลายคนที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้พันธบัตรเพื่อสังคมมองว่า บริการสาธารณะต่างๆ นั้นเป็นส่วนสำคัญของ “สัญญาประชาคม” ระดับชาติที่รัฐทำกับประชาชนโดยนัย ผ่านการใช้อำนาจในฐานะตัวแทนของประชาชน ฉะนั้นรัฐจึงไม่ควรโยกย้ายความรับผิดชอบของตัวเอง (และความเสี่ยงของตัวเอง) ไปให้เอกชนแบกรับด้วยการออกพันธบัตรเพื่อสังคม

5. ค่าใช้จ่ายในการจัดการ : ในเมื่อพันธบัตรเพื่อสังคมเป็นตราสารทางการเงินประเภทหนึ่ง มันจึงต้องอาศัย “ตัวกลาง” จำนวนมาก ตั้งแต่ผู้ประเมินโครงการ ผู้จัดการ ค่าใช้จ่ายในการจ้างวาณิชธนกิจมาออกแบบโครงสร้างทางการเงิน ค่าใช้จ่ายเหล่านี้รวมกันอาจทำให้พันธบัตรเพื่อสังคมเป็น “ทางเลือกราคาแพง” ในการดำเนินโครงการเพื่อสังคม

ถึงแม้จะมีจุดอ่อนและความเสี่ยงมากมาย พันธบัตรเพื่อสังคมก็ได้รับความนิยมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เราจะมาดูตัวอย่าง “ของจริง” กันในตอนหน้า.

ที่มา : <http://thaipublica.org/2013/12/social-impact-bond-structure/>

“ไอโฟน6-สมาร์ท วอทซ์” ย้ำกระแส “สมาร์ทดีไวซ์”

โดย : นางสาวอุไรพร ชลสิริรุ่งสกุล

ความแรงหลังแอปเปิ้ลเปิดตัว“ไอโฟน6-สมาร์ท วอทซ์”ย้ำกระแส “สมาร์ทดีไวซ์” พร้อมดันนวัตกรรมกลุ่ม “โสม-เฮลธ์” ฮิต

โดยเฉพาะ “แอปเปิ้ล วอทซ์” ที่เป็นมากกว่าอุปกรณ์ติดตัวด้วยการทำงานร่วมอุปกรณ์อื่น ดึงผู้บริโภคเข้าใกล้เทคโนโลยี ดันเกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ ซึ่งเป็นจุดแข็งของแอปเปิ้ลที่ใช้กลยุทธ์ “อีโคซิสเต็ม” สร้างพันธมิตร ดึงนักพัฒนา ผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ ร่วมใช้แพลตฟอร์มเดียวกัน

ธอมัสไฮเดย์ เนาะว่า สิ่งที่เกิดขึ้นนี้ นักการตลาด เจ้าของแบรนด์สินค้าไทยควรเตรียมพร้อมใช้กลยุทธ์ดิจิทัลผ่านช่องทางสมาร์ทดีไวซ์เข้าถึงผู้บริโภคยุค “อินเทอร์เน็ต ออฟ ธิงส์”

นางสาวอุไรพร ชลสิริรุ่งสกุล ผู้ก่อตั้งและซีอีโอธอมัสไฮเดย์ ดิจิทัลเอเจนซีเครือข่ายบิลลิฟตี กล่าวว่า หลังการประกาศจำนวนยอดขาย ไอโฟน 6 ที่ล้มหลาม เป็นการตอกย้ำจุดเด่นที่แอปเปิ้ลทำหายนักธุรกิจทั่วโลก คือ การที่แอปเปิ้ลสามารถสร้างสรรค์อุปกรณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ให้ใช้งานได้ง่ายและทันสมัย การออกแบบที่สวยงามและมีสไตล์ เป็นแฟชั่น ดึงดูดให้สินค้าแอปเปิ้ลเป็นเทรนด์ที่ขาดไม่ได้ของคนทั่วโลก

"การที่แอปเปิ้ลเปิดตัวไอโฟน 6 และแอปเปิ้ล วอทซ์ครั้งนี้ ถือเป็นการสร้างนวัตกรรมที่น่าสนใจในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเรื่องเฮลธ์ และโสม"

เทคโนโลยีที่ซ่อนอยู่

หลังจากเดือน มิ.ย.ที่ผ่านมาที่แอปเปิ้ลได้เปิดตัวเฮลธ์ คิต และโสม คิดสำหรับนักพัฒนาทั่วโลกได้ศึกษาและพัฒนาแอปพลิเคชันหลากหลายรูปแบบต่อยอดไอโอเอสและดีไวซ์ที่มีอยู่ รวมถึงไอโฟน 6 และแอปเปิ้ลวอทซ์ในวันนี้ ที่แอปและข้อมูลในแอปเปิ้ลวอทซ์สามารถทำงานได้ควบคู่ไปกับไอโฟน 6

ความง่ายที่เกิดขึ้นแม้แต่การป้อนคำสั่งของแอปเปิ้ลวอทซ์ ด้วยการกดและสัมผัสบนหน้าจอ เป็นสิ่งที่นักพัฒนาต่างตั้งในความคิดสร้างสรรค์และความพยายามของทีมแอปเปิ้ล เพราะต้องอาศัยคุณภาพของเซ็นเซอร์ที่ล้ำหน้ามากๆ ในส่วนประกอบกลไกอัจฉริยะครั้งนี้ โดยผู้ใช้งานสามารถวัดการเคลื่อนไหวในแนวตั้งผ่าน Barometer ซึ่งเป็นเซ็นเซอร์ที่ติดตั้งมากับไอโฟน 6 หรือแอปเปิ้ลวอทซ์ ที่เชื่อมถึงกันได้ นอกเหนือจากการเก็บข้อมูลสุขภาพบนข้อมูลอย่างเดียว

"แอปเปิ้ลวอชแตกต่างจากแวร์เอเบิล ดีไวซ์ทั่วไป เพราะเป็นการรุก เพื่อให้ข้อมูลเหล่านี้หากได้รับอนุญาตสามารถส่งต่อไปยังระบบและแอปต่างๆ ที่ทำงานร่วมกับอีโคซิสเต็มของแอปเปิ้ล ส่งผลให้ข้อมูลเหล่านี้ถูกวิเคราะห์ ถูกจัดเก็บข้อมูล หรือถูกส่งต่อไปยังระบบการแพทย์ เพื่อเป็นการติดตามและแจ้งเตือนถึงสุขภาพผู้ใช้ไปยังแพทย์ผู้ดูแลเป็นการป้องกัน"

และแอปใหม่อย่างแอปเปิ้ล เพย์ในไอโฟน 6 ที่ใช้วิธีหัก ไรต์เข้ามา ทำให้การจ่ายเงินผ่านมือถือสะดวกมาก เกิดจากการที่ทีมงานแอปเปิ้ลทำงานร่วมกับเครดิตรายใหญ่ระดับโลกทั้งหลาย เช่น วีซ่า มาสเตอร์ การ์ด หรือเอเม็กซ์ เพื่อให้การชำระเงินจากทัชไอดีเพื่อปลดล็อกด้านการตรวจสอบข้อมูลโดยวิธีเดิมเพิ่มความสะดวกปลอดภัยในขั้นตอนเดียว

นางสาวอุไรพร แสดงความเห็นต่อเรื่องดังกล่าวว่า นักธุรกิจไทยควรต้องจัดเตรียมระบบเพื่อเชื่อมต่อการชำระเงินรูปแบบใหม่และพัฒนาแอปพลิเคชันที่สามารถตอบโจทย์ขององค์กรให้ทัน

นอกจากนี้ การที่แอปเปิ้ลขยายผลต่อยอดสู่ "สมาร์ทโฮม" โดยจับมือร่วมกับฮันนี่เวลล์ ผู้เชี่ยวชาญด้านอาคารและระบบควบคุมในอาคาร เพื่อพัฒนาแอปต่อยอดโฮม คิต และเชื่อว่าจะเป็นการเปิดศักราชใหม่สำหรับอินเทอร์เน็ต ออฟ ธิงส์ ภายในบ้านหรืออาคาร

'อีโคซิสเต็ม'สร้างพันธมิตร

เธอ กล่าวว่า แอปเปิ้ลได้สร้างอีโคซิสเต็มขึ้นมาให้นักพัฒนาพันธมิตรและผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ของแอปเปิ้ลทั่วโลกได้เข้ามาใช้แพลตฟอร์มร่วมกัน เกิดเป็นธุรกิจและการพัฒนาอุตสาหกรรมของตัวเองได้ นอกจากรูปลักษณะภายนอกและการใช้งานที่ง่ายแล้วแอปเปิ้ลได้พัฒนาสินค้าด้วยการอินทิเกรตเข้ากับระบบปฏิบัติการและแพลตฟอร์มที่สมบูรณ์

"เสน่ห์ของแอปเปิ้ลในการเป็นผู้สร้างเทรนด์เรื่องความสะดวก เรียบง่าย ทันสมัยมีไลฟ์สไตล์ จะช่วยให้แวร์เอเบิล ดีไวซ์อย่างแอปเปิ้ลวอชกลายเป็นเทรนด์สินค้าใหม่ที่แบรนด์อื่นๆ ทำไม่สำเร็จ และยังคงต่อยอดการใช้งานออกไปถึงความเป็นสมาร์ท ดีไวซ์ที่มากกว่าอุปกรณ์ติดตัว ด้วยการเพิ่มศักยภาพของสินค้าทุกอย่างให้ทำงานร่วมกับอุปกรณ์อื่นๆ ได้อีก ผ่านการใช้งานที่เรียบง่าย มีรูปลักษณ์สวยงาม ปลอดภัยและเชื่อถือได้ ทำให้คนไม่กังวล หรือไม่ลังเลที่จะลองไลฟ์สไตล์แบบใหม่ๆ จากแอปเปิ้ล"

พร้อมกันระบุว่า ถ้าย้อนดูประวัติ แอปเปิ้ลสร้างไอทูนส์ สตอร์ เพื่อเป็นศูนย์กลางของสินค้าที่คนจับจ่ายผ่านแอปได้อย่างง่ายดาย เป็นการสร้างไลฟ์สไตล์ในคนทั่วโลกให้คุณเคยกับอีคอมเมิร์ซโดยไม่รู้ตัว

ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์ของแอปเปิ้ลต่อจากนี้ น่าจะเป็นการขยับและเตรียมผู้บริโภครอบโลกให้พร้อมเคลื่อนตัวเข้าสู่ยุคอินเทอร์เน็ต ออฟ ธิงส์ (IoT) สิ่งที่มากกว่าความสะดวกสบาย คือ การดำรงชีวิตประจำวันร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเรียบง่ายและมีความสุขมากขึ้นนั่นเอง

ขณะที่ ข้อมูลจากการ์ทเนอร์ ประมาณการว่า ภายใน ปี 2560 แอปพลิเคชันมากกว่า 50% จะเป็นแอปสำหรับแวร์เอเบิล เทคโนโลยีพร้อมทั้งประเมินว่า กลุ่มสุขภาพ และฟิตเนส จะเป็นกลุ่มหลักที่ต้นความนิยมของแวร์เอเบิล เทคโนโลยี และรายได้จากแอปของตลาดเฉพาะกลุ่มนี้จะเพิ่มขึ้นเป็น 5 หมื่นล้านดอลลาร์ในปี 2559 จากปัจจุบันที่อยู่ที 1.6 หมื่นล้านดอลลาร์

ส่วนไอดีซี ประเมินว่า ปีนี้ ตลาดแวร์เอเบิล ดีไวซ์จะอยู่ที่ 19.2 ล้านเครื่อง และจะมีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า โดยไอดีซีคาดการณ์ว่า ปี 2561 จะพุ่งไปที่ 111.9 ล้านเครื่อง

พร้อมกันนี้ เธอเห็นว่า ก้าวต่อไปคงต้องรอดูผลงานของแอปเปิ้ลผ่านสมาร์ทดีไวซ์ชิ้นใหม่ที่ทำให้ผู้คนหันมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันจนทำให้เรื่องอินเทอร์เน็ต ออฟ ธิงส์ เป็นเรื่องใกล้ตัวจริงๆ และเป็นโจทย์ที่สะท้อนกลับมาที่นักออกแบบและนักธุรกิจไทย ว่าจะอาศัยดิจิทัลเทคโนโลยีต่อยอดสินค้าและบริการที่มีอยู่ ผ่านช่องทางดิจิทัลที่มีผู้บริโภครอบโลกอยู่ปลายทางอย่างไร

ที่มา : กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ 18 กันยายน 2557

HAPPY MONEY

โดย คุณนิเวศน์ เหมวชิรวรากร

เรื่องนี้อ่านแล้วได้แนวคิดดี... จะใช้เงินให้ได้
ความสุขสูงสุดอยู่ที่การใช้ ถ้าใช้เป็นยิ่งสุขมากขึ้น
และยาวนานขึ้น... นี่สิสุขจริง

เมื่อเร็วๆ นี้ผมได้อ่านหนังสือชื่อ **"Happy Money"** เขียนโดย Elizabeth Dunn และ Michael Norton หรือถ้าแปลเป็นไทยคือ "เงินที่มีความสุข" ซึ่งเนื้อหาหลักคือ "การใช้เงินก่อให้เกิดความสุขสูงสุดแก่ผู้ใช้" ซึ่งเรื่องนี้คนทั่วไปอาจจะคิดว่าเป็นเรื่องของรสนิยมของแต่ละคน และมักใกล้เคียงกันนั่นก็คือ ใช้เงินเพื่อสนองความต้องการของตนเองในด้านต่าง ๆ ตามที่ใจต้องการสูงสุดในขณะนั้นเราก็จะมีความสุขสูงสุด

แต่หนังสือเล่มนี้บอกว่่านั้นอาจจะเป็นสิ่งที่ดี เพราะจากการศึกษาทางด้านจิตวิทยามากมายบอกว่่า ความสุขที่ได้จากการจ่ายเงินซื้อสิ่งของหรือบริการแต่ละอย่างด้วยเงินที่เท่ากันนั้นไม่เท่ากัน สิ่งของหรือบริการบางอย่างจะให้ความสุขสูงกว่าและยาวนานกว่าสิ่งอื่น ดังนั้น ถ้าเรา "ใช้เงินเป็น" เราก็จะมีความสุขมากกว่าด้วยเงินที่เท่ากัน มาดูกันว่าสิ่งของหรือบริการประเภทไหนให้ความสุขมากกว่าและการใช้เงินแบบไหนที่จะก่อให้เกิดความสุขมากกว่าสิ่งที่เราเคยเชื่อ

หลักการใหญ่**ข้อแรก**ที่ผู้เขียนนำเสนอก็คือ การใช้เงินซื้อ "ของ" นั้น มักจะให้ความสุขน้อยกว่าการ "ซื้อประสบการณ์" เพราะของนั้น อาจจะให้ความสุขในขณะที่ซื้อ แต่เวลาใช้ไปสักพักหนึ่งเราก็มักจะรู้สึกชิน ความสุขก็จะหายไป แต่ประสบการณ์นั้น จะอยู่ในความทรงจำไปอีกนานและทำให้เรามีความสุข วัตถุและสิ่งของนั้น แม้เป็นของหรูหราแพง เช่น เพชรพลอย เครื่องเล่นไฟฟ้าราคาแพง หรือแม้แต่บ้านหรูนั้น มักให้ความสุขไม่เท่ากับประสบการณ์ที่น่าประทับใจ เช่น การท่องเที่ยวสุดแสนจะโรแมนติกหรือทำหายที่ "ตรงอยู่ในความทรงจำ" หรือเป็นประสบการณ์ "ครั้งหนึ่งในชีวิต" ที่เราจะได้ประสบ เป็นต้น

ในความรู้สึกของผมเอง การ "ซื้อประสบการณ์" นั้น มีคุณค่าและมีความสุขกว่าการซื้อสิ่งของจริง ๆ ถ้านับว่าผมใช้เงินไปกับอะไรที่ค่อนข้างมากในแต่ละปี ค่าตอคือการทำท่องเที่ยวโดยเฉพาะที่ผมชอบเป็นพิเศษก็คือ ได้ไปพบเห็นอะไรที่ดูแปลกตาและ "มหัศจรรย์" การซื้อประสบการณ์ที่ดีมากนั้น จึงควรเป็นสิ่งที่คิดถึงอันดับต้นๆ ในกรณีที่มีเงินพอที่จะทำได้

ข้อสองของ การที่จะทำให้การใช้เงินก่อให้เกิดความสุขมากขึ้นก็คือ "ทำให้มันเป็นการเสี่ยงฉลอง" หรือพูดง่าย ๆ อย่าทำอะไรหรือจ่ายเงินซื้ออะไรแบบเป็นเรื่อง "ทำประจำ" เพราะการที่เราทำอะไรซ้ำ ๆ เป็นประจําจะทำให้เราเคยชิน เราจะไม่รู้สึกรู้ว่าทำอย่างนั้นจะเป็นความสุข การมีหรือทำอะไรหรือกินอะไรที่เราไม่ชอบ "เหลือเฟือ" นั้น ความสนุก ความอร่อย หรือความสุขจะหายไปมาก

เทคนิคทำให้เรื่องต่างๆ เป็นการ "เสี่ยงฉลอง" นั้น คิดว่าแต่ละคนคงต้องค้นหา แม้แต่เรื่องเล็กน้อยอย่างการดื่มกาแฟร้านดังเราก็อย่าไปกินทุกวัน อาจจะกินแค่วันศุกร์ และกาแฟแก้วนั้นก็อร่อยเป็นพิเศษ เพราะเป็นกาแฟที่เรา "ตั้งใจรอ" มาหลายวัน แต่อะไรที่เราทานาน ๆ จะมีโอกาสได้ทำหรือได้กินหรือได้ใช้มันนั้นจะดูมีคุณค่าและก่อให้เกิดความสุขได้มากกว่า

"ซื้อเวลา" นี้คืออีกเรื่องหนึ่งที่ผมเห็นว่าเป็นการใช้เงินอย่างฉลาดและคุ้มค่าให้มีความสุขมากกว่าเรื่องอื่น ๆ อีกหลาย ๆ เรื่อง เหตุผลก็คือ เรามักจะ "เสียเวลา" ไปกับเรื่องที่ไม่ "มีรสนิยม" เป็นอันมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งจาก "งานบ้าน" ที่เป็นงานประจำที่น่าเบื่อหน่าย วิธีการที่จะตัดสิ่งที่น่าเบื่อและไม่ก่อให้เกิดความสุขแก่เราที่ง่ายที่สุดก็คือ "จ้างให้คนอื่นทำ" หรือลดหรือไม่ต้องทำเองแต่ไป "ซื้อ" มากินเพื่อที่จะตัดเวลาที่เราต้องทำกินเอง เป็นต้น

หลักการสำคัญของเรื่องการซื้อเวลานั้นก็คือ งานนั้นถ้าเราทำเองจะต้องใช้เวลามาก และเราไม่ชำนาญ นอกจากนั้น มันเป็นงานที่เราไม่ได้มีความสุขที่จะทำ ตัวอย่างวิธีการ "ซื้อเวลา" ง่าย ๆ ก็เช่น เราไปซื้อเครื่องดูดฝุ่นที่ทำงานเองอัตโนมัติมาใช้ให้มันดูดฝุ่นเวลาเราไม่ได้อยู่ที่บ้าน อีกตัวอย่างหนึ่งซึ่งผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่มากก็คือ เรายอมซื้อบ้านที่แพงขึ้นมากและมีพื้นที่ใช้สอยต่ำแต่มันอยู่ใกล้ที่ทำงานในเมืองแทนที่จะซื้อบ้านที่ใหญ่และอยู่นอกเมืองซึ่งห่างจากที่ทำงานมาก ซึ่งทำให้เราต้อง "เสียเวลา" เดินทางไปกลับทุกวันอย่างนี้เป็นต้น การซื้อเวลาจะทำให้เรามีเวลามากขึ้นที่จะทำอะไรต่าง ๆ ที่มีความสุขและหลีกเลี่ยง "ความทุกข์" ที่เกิดจากการต้องทำในสิ่งที่ไม่ได้ให้ความรื่นรมย์แก่เรา

"จ่ายก่อน บริโภคทีหลัง" นี้เป็นแนวคิดที่แปลกและหลายคนก็ไม่ใครจะเชื่อว่ามันจะเพิ่มความสุขได้ คนส่วนใหญ่ต้องการเลื่อนการจ่ายเงินออกไปให้นานที่สุดแต่ต้องการบริโภคหรือได้ใช้สินค้าก่อน คนคิดว่า "บิ่ก่อนผ่อนทีหลัง" นั้นมีความสุข แต่จริง ๆ แล้ว การมานั่งผ่อนไปอีกหลายเดือนนั้นอาจจะก่อให้เกิดความทุกข์ตามมา การจ่ายพร้อมบิ่เองก็ไม่ได้ให้ความสุขเหมือนกับที่เราจ่ายไปแล้วตั้งนาน เพราะเมื่อจ่ายไปแล้วหลังจากนั้นเราก็ "ตั้งตาคอย" ว่าเราจะได้ไปเที่ยวอย่างมีความสุข ในวันที่กำลังเที่ยววันนั้น เราก็เที่ยวอย่างสบายใจราวกับว่า

“เทียวฟรี” จิตวิทยาของคนนั้น ลองนึกดูว่าถ้าเราจ่ายเงินล่วงหน้าเพื่อซื้อเครื่องมือสื่อสารรุ่นใหม่ล่าสุดที่ทุกคนรอคอย ช่วงที่เรากำลังรอนั้นเราจะมีความสุขมาก แต่เมื่อได้แล้วไม่กี่วันอารมณ์ความสุขก็จะหายไป ดังนั้น ถ้าเรามีโอกาสคราวหลังเวลาซื้ออะไรให้พยายามจ่ายก่อน อย่าจ่ายทีหลัง แต่เรื่องนี้ผมคิดว่าน้อยคนจะอยากทำ

เรื่องสุดท้ายของการจ่ายเงินที่จะก่อให้เกิดความสุขมากกว่าปกติก็คือ การ “ลงทุนในคนอื่น” หรือพูดง่าย ๆ ก็คือ “ให้เงินคนอื่น” เพื่อช่วยเหลือเขาหรืออาจจะแค่ให้เขาดีใจที่ได้รับเงินหรือของที่เขาอยากได้ การทำบุญทำทานหรือการบริจาคเงินเพื่อการกุศลก็เป็นรายการใหญ่อันหนึ่งในเรื่องของการ “ลงทุนในคนอื่น” นี้ก็ดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องแปลกที่ว่าเราให้เงินคนอื่นแล้วเรากลับมีความสุขมาก เราไม่เสียตายหรือ?

มีคนเคยถาม วอร์เรน บัฟเฟตต์ ว่าเขารู้สึกอย่างไรหลังจากที่เขาประกาศบริจาคเงินส่วนใหญ่ของเขาให้กับสาธารณกุศลโดยเฉพาะกองทุนของบิลเกต เขาตอบว่าเขา “มีความสุขมาก” เขาไม่ได้พูดเล่น การศึกษาพบว่าคนที่บริจาคหรือให้เงินคนอื่นนั้น จะได้รับความสุขทางใจสูง แต่มีเงื่อนไขว่าเขาจะต้องสมัครใจเองจริง ๆ ไม่ได้ถูกบังคับหรือเสมือนถูกบังคับให้บริจาค และเขารู้ว่าเงินของเขานั้นจะไปถึงคนหรือองค์กรที่เขาเห็นว่าจะสามารถสร้างความแตกต่างได้ ไม่ใช่ให้ไปแล้วก็ไม่มีใครมีความหมายอะไรกับผู้รับ

ทั้งหมดนั้นก็เป็นเรื่องของการใช้เงินที่จะก่อให้เกิดความสุขสูงสุดที่คนจำนวนมากอาจจะไม่ตระหนัก บางทีเราอาจจะต้องคิดเหมือนกันว่าเราจำเป็นต้องเป็นเจ้าของบ้านใหม่? ถ้าการเป็นเจ้านั้นจริงๆ ไม่ได้ให้ความสุขอะไรมากมาย เงินที่เหลือจากการไม่ซื้อบ้านนั้น อาจจะสามารถ “ซื้อความสุข” อย่างอื่นได้มากกว่าก็เป็นได้ พูดเรื่องนี้เพราะนึกถึงตัวเองที่เพิ่งจะมีบ้าน “ของตัวเอง” จริงๆ เมื่อ 2-3 ปีมานี้เองโดยที่ไม่รู้สึกว่าคุณสุขหายไปไหนเลยในหลายสิบปีที่ผ่านมา

ที่มา : กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ 23 ธันวาคม 2557

<http://www.bangkokbiznews.com/home/details/finance/guru/nives/20141223/624688/Happy-Money.html>

หนังสือใหม่

 <p>Table of Content</p>	<p><u>Emotional intelligence / Daniel Goleman</u></p>	 <p>Table of Content</p>	<p><u>Asia-pacific economies after the global financial crisis : lessons learned and the way forward / Alberto E Isgut</u></p>	 <p>Table of Content</p>	<p><u>โลกในศตวรรษที่ 21 : กรอบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ : The world in the 21st century : analytical framework of international relations / จลชีพ ชื่นวรรณ.</u></p>
 <p>Table of Content</p>	<p><u>100 ข้อคิดบริหารคนจาก 100 ยอดนักบริหารไทย / พัทธ อดร. ; วิทยา ตานธำรงกุล. ; มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันทรัพยากรมนุษย์</u></p>	 <p>Table of Content</p>	<p><u>หลักการลงทุน : Principles of investment / เจลิมขวัญ ธรรมณยุต.</u></p>	 <p>Table of Content</p>	<p><u>คู่มือการศึกษาภาคีตามประมวลรัษฎากร : ใต้ปรับปรุงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสามี ภริยาดมพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2555 / ทศนิยม เหลืองเรืองรอง.</u></p>
 <p>Table of Content</p>	<p><u>คิดแบบท้าววิทย์ / ท้าววิทย์ กลิ่นประทุม.</u></p>	 <p>Table of Content</p>	<p><u>คิดต่างมองต่าง – จึงเห็นทางความสำเร็จ / ภูสยาม อินทรักษานนท์. ปรีชา ดาสาโรจน์.</u></p>	 <p>Table of Content</p>	<p><u>พุดไม้ก็ค่า ทำเงินล้าน / ภาณุวัฒน์ เซน. ปรีชา ดาสาโรจน์.</u></p>
	<p><u>Making foreign direct investment work for Sub-Saharan Africa local spillovers and competitiveness in global value chains. / Thomas Farole Deborah Winkler ; World Bank.</u></p>		<p><u>Primary dealers in government securities / Marco Arnone Piero Ugolini</u></p>		<p><u>Education in Sub-Saharan Africa comparing faith-inspired, private secular, and public schools / Quentin Wodon World Bank.</u></p>
	<p><u>Efficient logistics a key to Vietnam's competitiveness / Luis C Blancas ; World Bank.</u></p>		<p><u>Lessons learned and not yet learned from a multicountry initiative on women's economic empowerment / Silva, Sara Johansson de, Pierella Paci ; Josefina Posadas ; World Bank.</u></p>		<p><u>Challenges, lessons, and prospects for operationalizing regional projects in Asia legal and institutional aspects / Kishor Uprety 1958- World Bank.</u></p>

